

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

I. Nemo res ecclesiarum peruat, aut competat, aut retineat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ANNO
 CHRISTI
 557.

tilitatibus ecclesiarum, unde non leuiter rationem sumus quandoque reddituri, in quantum diuina pietas virtutem dare dignata est, tentauimus salubri consideratione prospicere, ne dum periculosa abusione ordinatio superna negligitur, in nobis aliorum crimina vindicentur.

CANONES.

I.

Itaque placuit, ac omnibus nobis conuenit ^{Lib. 6. c. 321.} obseruare, vt quia nonnulli memores sui per quilibet scripturas, pro captu animi, de facultatibus suis ecclesiis aliquid contulisse probantur, quod a diuersis Deum minus timentibus eatenus mortifera calliditate tenetur, vt aliorum oblatio illis pertineat ad ruinam; nec intueri corde possint diem iudicii, dum nimiae cupiditatis delectantur ardore. Quicumque ergo immemor interitus sui, res ecclesiae, vt supra diximus, delegatas iniuste possidens, praesumpserit retinere, & veritate comperita, res Dei seruis eius dissimulauerit reformare, ab omnibus ecclesiis segregatus, a sancta communione habeatur extraneus: nec aliud mereatur habere remedium, nisi cum culpam propriam rerum emendatione purgauerit. Indigne enim ad altare Domini properare permittitur, qui res ecclesiasticas & audet rapere, & iniuste possidere iniqua defensione perdurat. Necatores enim pauperum iudicandi sunt, qui eorum taliter alimenta subtraxerint. Sacerdotalis tamen debet esse prouisio, vt vindictam admonitio manifesta praecedat, vt res vsurpatae iniuste qui abstulit, adhibita aequitate restituat. Quod si neglexerit, & necessitas compulerit, postea praedonem sacerdotalis districtio matu-

rata percellat. ⁵ Neque quisquam per interregna res Dei defendere nitatur: quia Dei potentia cunctorum regnorum terminos singulari dominatione concludit. Quod si præsumperit, & ipsius offensam, & prædictæ damnationis periculum sustinebit. Competitoribus etiam huiusmodi frenos districtiōnis imponimus, qui facultates ecclesiæ, sub specie largitatis regiæ, improba subreptione peruaserint. Sera namque de his rebus pœnitundine commouemur, cum iam antea actis temporibus contra huiusmodi personas, Canonum suffulti præsidio, se sacerdotes Domini erigere debuissent; ne mansuetudo indulgentiæ ad similia perpetranda improborum audaciam adhuc quotidie prouocaret: sed nunc tarde iniuriarum mole depressi, damnis quoque dominicis compellentibus excitamur. Quod si is qui res Dei competit, in aliis, quam ubi res agitur, maxime solet territoriis commorari, sacerdotem loci ipsius ubi habitat, episcopus de huiusmodi prauitate contemptus, neglecta persona, literis mox reddat instructum. Tunc antistes, ipsius fratris anxietate comperta, aut ^{* for. ualocem} persuasorem admonitione corrigat, aut canonica districtiōne condemnet. ⁶ Accidit etiam, ut temporibus discordiæ, ⁷ sub permissione bonæ memoriæ domni Chlodouei regis, res ecclesiarum aliqui competissent, ipsasque res, improuisa morte collapsi, propriis heredibus reliquissent. Placet & hos quoque, nisi res Dei, admoniti a pontifice, agnita veritate reddiderint, similiter a sanctæ communionis participatione suspendi: quoniam res Dei, quæ auctores eorum ma-
tura-

turata morte credendæ sunt peremisse, non debent filii vltius possidere. Iniquum esse censemus, vt potius custodes chartarum, per quas aliquid ecclesiis a fidelibus personis legitur derelictum, quam defensores rerum creditarum, vt præceptum est, iudicemur.

II.

Et quia episcoporum res propriæ ecclesiarum res esse noscuntur, si in eorum facultatibus simili fuerit crudelitate grassatum, peruafores rerum memoratarum Canonum districtione feriet vindicta, dum corrigit; vt qui non moribus propriis, ac nulla conscientia castigatione corripitur, saltem regulæ obtundatur aculeis. Perpetuo enim anathemate feriat, qui res ecclesiæ confiscare, aut competere, aut peruadere periculosa infestatione præsumperit.

III.

Et quia exempla boni operis a pontificibus debent primum, Christo opitulante, procedere, nullus episcopus res competat alienas: aut si competitas, aut a se, aut ab auctore suo, forte quis possidet, domino proprietatis possessionem propriam, absque præiudicio liberalitatis regiæ, integra reformatione restituat: vt quia Deus dona reprobatur iniquorum, non ad iudicium suum ecclesiæ res exterarum derelinquat.

IV.

Conuenit etiam vniuersis fratribus, vt non solum præsentium rerum actus, sed & animarum quoque debeant præparare remedia. ^d Nullus er-